

Атанас Далчев

Вятър

В мрачините стремглаво политнал,
с остър писък разсякъл просторите,
разлюля моя дом като кораб
и разтърси могъщо вратите.

И с корава ръка по стъклата
побеснял блъсна лудо прозореца
и прозореца с трясък разтворил,
вътре втурна се бурният вятър.

Като острия смях на безумен
се разсипа стъклото в следите му
и зимния студ на горите
бясно вятърът хвърли върху ми.

По стената развя като знаме
и размята високо завесата,
и от бялата свещ ми отнесе
като жълт и повехнал лист пламъка.

Аз издигам с проклетие ръцете си
и те срещам със тежко проклетие,
повилнял и стремителен вятър,
в леден пламък превърнал сърцето ми!

1924 г.

КРАЙ

© 1924 Атанас Далчев

Източник: <http://litclub.com/library/bg/dalchev/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12091>]